

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑΙ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ALEX. BRULE

[Λόγος εις τὸ VII Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως]

Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας δέον νὰ ἔχη ὡς σκοπὸν νὰ ἐξασφαλίζῃ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τὸν ἀνώτατον βᾶθμὸν τῆς ἀποδόσεως, σεβομένη ταυτοχρόνως τὴν προσωπικότητα τῶν συνεργατῶν τῆς ἐπιχειρήσεως, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἢ ἐν τῇ ἐπιχειρήσει θέσις τῶν καὶ τὰ καθήκοντά των. Ἡ ὀργάνωσις ὀφείλει νὰ τοποθετῇ τοὺς συνεργάτας τῆς ἐπιχειρήσεως: στελέχη, τεχνίτας, ἐργάτας, ὑπὸ τισαύτας συνθήκας, ὥστε οὗτοι νὰ εἶναι κύριοι τῶν καθηκόντων των καὶ νὰ ἀσθάνωνται τὴν υπερηφάνειαν ὅτι συνεργάζονται διὰ τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα, βοηθούμενοι πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς προόδου τῆς τεχνικῆς, ἢ ὅποια ἡλάττωσε τόσον τὴν φυσικὴν προσπάθειαν ὅσον καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας.

Ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκεται εἰς τὴν βάσιν παντὸς ἔργου, οἰαδήποτε δὲ καὶ ἂν εἶναι αἱ πρόοδοι τῆς τεχνικῆς ἢ τῆς ὀργανώσεως, τὸ ἀνθρώπινον στοιχεῖον θὰ παρεμβαίνει πάντοτε. Δὲν ὑπάρχει πρόβλημα, βιομηχανικόν, ἐμπορικόν ἢ στρατιωτικόν, ἀλλὰ πρόβλημα ἀνθρώπινον. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς οἱ κανόνες εἶναι παντοῦ καὶ πάντοτε οἱ αὐτοί, ἀνεξαρτήτως χρόνου καὶ τόπου. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἐπιλεγῇ, νὰ ἐξασκηθῇ σωματικῶς εἰς τὰ καθήκοντά του, νὰ ὠθητῆαι ψυχολογικῶς ὑπὸ ἰδανικοῦ, τὸ ὁποῖον, ἄς ἐλπίσωμεν, θὰ ἀποβῇ ἰδανικὸν σταθερότητος, ὁμοιοῦς καὶ εἰρήνης.

Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἐπιλεγῇ, τοῦτο δὲ εἶναι σημεῖον ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως. Εὐρισκόμεθα ἐνώπιον μιᾶς νέας ἐπιστήμης, ἢ ὅποια ἐπραγματοποίησε ταχείας προόδους, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Αἱ μέθοδοι τῆς ψυχοτεχνικῆς καὶ τῆς βιοτυπολογίας εὐρίσκονται ἀκόμη εἰς τὸ πρῶτον στάδιον τῆς ἀναπτύξεώς των καὶ πρέπει νὰ ἀποφύγουν τοὺς σκοπέλους τοὺς ὁποῖους συναντᾷ κάθε ἔργον εἰς τὰ πρῶτα του βήματα. Ἡ ἀνθρωπίνη προσωπικότης εἶναι ἀπιδεκτικὴ βελτιώσεως. Εἰς κάθε ἐποχὴν τῆς ζωῆς του, ὁ ἄνθρωπος δύναται καὶ ὀφείλει νὰ διορθῶνῃ τὰ ἐλαττώματά του, ὁ ἄνθρωπος δύναται καὶ ὀφείλει νὰ τελειοποιῇ τὰ προτερήματά του.

Ἡ μέθοδος τῶν tests δίδει ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντα ἀποτελέσματα, ἀλλὰ πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν νὰ τὴν ἐφαρμόζωμεν μὲ κατηγορηματικὴν ἔπαρσιν ἢ ὅποια θὰ ἐκινδύνευε νὰ τὴν καταποντῆ εἰς ἓν εἶδος βιομηχανικοῦ Ἰανσενισμοῦ, προορίζοντος τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς παιδικῆς του ἡλικίας δι' ὀρισμένην ἐργασίαν.

Αἱ μέθοδοι ἐπιλογῆς δέον νὰ θεωροῦνται ὡς παρουσιάζουσαι ἐνδιαφερούσας ἐνδείξεις, ἀλλὰ ὁ χρησιμοποιοῦν ταύτας δέον κυρίως νὰ ἀντλήῃ ἐξ αὐτῶν τὴν δυνατότητα νὰ ὑποδεικνύῃ εἰς τὸν ὑπάλληλον τὰ ἀσθενῆ του σημεῖα, κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα εἰς αὐτὸν νὰ βελτιῶνῃ τὴν θέσιν του, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων ἐνθα αἱ ἀντενδείξεις εἶναι τόσον σαφεῖς ὥστε νὰ ἀποτρέπουν τὴν εἰς αὐτὸν ἀνάθεσιν τῶν ἐν ᾧσιν καθηκόντων.

Ἡ ὀργάνωσις, ἀφοῦ σταμῆσιν τὰς δυνατότητας καὶ καθοδηγήσῃ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ ἐργαζομένου, ὀφείλει νὰ τοῦ χορηγήσῃ τὰ μέσα διὰ νὰ γίνῃ οὗτος κύριος τῆς ἐργασίας του, διὰ τῆς τελείας γνώσεως τῶν καθηκόντων καὶ τοῦ ἐπαγγέλματός του: Αὐτὸς ἀκριβῶς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως. Οἱ τεχνίται ὀφείλουν, πρὸ παντὸς τεχνικοῦ καταρτισμοῦ, νὰ ἔχουν στοιχειώδη μόρφωσιν, ὅσον ἀφορᾷ τὰ στελέχη· ταῦτα ποτὲ δὲν εἶναι ἀρκοῦντως ἐκπαιδευμένα. Καὶ ἐφ' ὅσον τὸ ἀνθρώπινον καὶ κοινωνικὸν πρόβλημα καθίσταται ὀλονὲν συνθετώτερον, ἐφ' ὅσον αἱ ψυχολογικαὶ πλευραὶ τῆς ὀργανώσεως καθίστανται ὀλονὲν λεπτότεροι, αἱ ὀργανῶται θὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ προτάξουν τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ τεχνικοῦ καταρτισμοῦ λογοτεχνικὰς καὶ φιλοσοφικὰς σπουδὰς, ὅσον τὸ δυνατόν εὐρυτέρας.

Ἡ ὀργάνωσις, τέλος, ὀφείλει νὰ τείνῃ νὰ πείσῃ τὸν ἐργαζόμενον περὶ τῆς

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Κατά τὸ ἔτος 1954 συνετελέσθη ἡ πλήρης προσαρμογὴ τῆς οἰκονομίας πρὸς τὰς συνθήκας αἰτίνες προέκυψαν ἐκ τῆς κατ' Ἀπρίλιον 1953 ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἀξίας τοῦ νομίματος καὶ τῆς καθιερωθείσης, συγχρόνως, ἀπολύτου ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν μέτρων τούτων, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐπέδρασεν ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τῶν διαφόρων συντελεστῶν κόστους τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, ἐνῶ, ἐξ ἄλλου, ἐθετετὰ προϊόντα αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἄμεσον δοκιμασίαν τοῦ διεθνοῦς συναγωνισμοῦ. Παρὰλλήλως, ὅμως, τὰ μέτρα ταῦτα ἠξήθησαν τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τῶν ἀγροτικῶν μαζῶν καθὼς καὶ τὰς δυνατότητας ἐξαγωγῆς, κατὰ πρῶτον μὲν λόγον τῶν ἐξαγωγίμων ἀγροτικῶν προϊόντων, κατὰ δεῦτερον δὲ λόγον τῶν ἐγχωρίων βιομηχανικῶν τοιούτων.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐπιδράσεων ἐσημειώθη αὐξήσις τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος ἐν τῇ χώρᾳ, ἣτις ἐξηκολούθησε, μὲ βραδύτερον πάντως ρυθμὸν, καθ' ὅλον τὸ λήξαν ἔτος, παρὰ τὴν μειωμένην γεωργικὴν ἐσοδειαν τοῦ ἔτους τούτου καὶ παρὰ τὴν διατήρησιν τῶν πιστωτικῶν περιορισμῶν εἰς τὰ πρὸ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τοῦ νομίματος ἐπίπεδα περιπίου.

Τοῦτο ὀφείλεται ἐν πολλοῖς εἰς τὴν καλὴν δημοσιονομικὴν κατάστασιν καὶ τὴν νομισματικὴν σταθερότητα ἣτις ἐσημειώθη καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1954.

* *

Ἡ Ἑταιρία, κινήθεισα ἐντὸς τῶν ὡς ἄνω διαμορφωθέντων νέων πλυσίμων, ἠσθάνθη πολλαπλῶς τὰς συνεπείας τῶν ληφθέντων μέτρων.

Ἡ τιμὴ τῆς πρώτης ὕλης, τοῦ βάμβακος, ἠξήθη ἀπὸ δρχ. 16 κατ' ὀκάν, κατὰ τὴν 9ην Ἀπριλίου 1953, εἰς δρχ. 27,50, κατὰ Δεκέμβριον 1954, ἦτοι κατὰ 72 % περίπου.

Κατὰ τὸ αὐτό, περίπου, ποσοστὸν ἠξήθη τὸ κόστος τῶν ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων βοηθητικῶν ὕλων καὶ ἀνταλλακτικῶν, ἐνῶ ἡ αὐξήσις τῶν λοιπῶν συντελεστῶν τοῦ κόστους, ἦτοι μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων ἀπ' ἐνὸς καὶ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἀπ' ἑτέρου, ἀνήλθε, κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα, εἰς 30 % περίπου.

Ἐξ ἄλλου, ἡ θεοπισθεῖσα ἀπόλυτος ἐλευθερία τῶν εἰσαγωγῶν παρέσυρε τοὺς εἰσαγωγγεῖς εἰς τὴν προμήθειαν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς βαμβακερῶν ὕρασματῶν εἰς μεγάλην ἔκτασιν, ὅχι πάντοτε διότι προσεφέροντο ταῦτα ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς συναγωνισμοῦ εἰς καλύτερας ποιότητος καὶ εὐθηνότερας τιμὰς, ἀλλὰ, κυρίως, διότι παρείχοντο εἰς τοὺς εἰσαγωγγεῖς μὲ πιστωτικὰς διευκολύνσεις, τὰς ὁποίας ἡ ἐγχώριος βιομηχανία, μὴ ἐπαρκῶς χρηματοδοτούμενη

ἀνάγκης τῆς καταβολῆς ἐκ μέρους τοῦ προσπαθείας. Ἐκ παραλλήλου, οὐδεὶς πλὴν ἀμφισβητεῖ τὸ δικαίωμα τῆς ἐργασίας καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς ἀνάσεις. Οὐδεὶς καλῆς πίστεως θὰ ἠδύνατο νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀνάγκην τοῦ δικαιώματος καὶ τὴν νομιμότητα τοῦ κέρδους.

Ὁ ἄνθρωπος λοιπόν, ἀντιμετωπίζων τὴν ἐργασίαν του, δέον νὰ πεισθῇ ὅτι οἱ κανόνες πρὸς τοὺς ὁποίους ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ συμμορφωθῇ ἔχουν ἀνθρώπινον καὶ κοινωνικὸν σκοπὸν. Δέον νὰ αἰσθάνεται τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τὴν χαρὰν ὅτι διατηρεῖ τὴν θέσιν του ἐντὸς ἀρμονικοῦ συνόλου.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας εὐρίσκειται ἀκόμη εἰς τὸ ἀρχικόν της στάδιον. Ὅφειλε νὰ ἐξισορροπήσῃ τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν πώλησιν, θὰ πρέπει ἴσως καὶ νὰ περιορίσῃ τὴν ἀφθονίαν καὶ ὅπωςδήποτε νὰ ἐξαλειψῇ τὴν ἀνεργίαν καὶ τὴν δυστυχίαν. Ὅφειλε, ἐν μίᾳ λέξει, νὰ καταστή ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον κοινωνικὴ, διότι ἐφθάσαμεν εἰς τὴν τραγικὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος ὀφείλε νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῆς καταστροφῆς του ὑπὸ τῶν τεραστίων δυνάμεων τὰς ὁποίας ἐδημιούργησε καὶ τὰς ὁποίας στρέφει τυφλῶς ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ἢ τῆς ζωῆς ἣν θὰ διὰγῃ ἐν τῇ ἀξιοπρεπεῖᾳ τῆς προσπαθείας καὶ ἐν τῇ χαρᾷ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν συνανθρώπων του.